

Награђени мастер рад

Годишња Награда „Милорад Мацура“ за најбољи Мастер рад у области Архитектуре и урбанизма одбрањен у 2022/23. години

Универзитет у Београду - Архитектонски факултет, Мастер академске студије Архитектура - Урбанизам

Кандидат: Весна Јанковић

Ментор: мр Милан Вујовић, редовни професор, Универзитет у Београду - Архитектонски факултет

Циљ пројекта је грађење утврђења као позорнице, у ком посетилац идентификује простор сценографије и користи ново окружење као медијум којим преноси расположење и тумачи значења осликана унутар одређених просторних наратива. Рад тежи да прикаже важност креирања одрживе стратегије, чији смисао лежи у разумевању система механизма и укључивању екосистема кроз његове интеракције са пројектованим структурама.

Реч је о померању поља и ослобађању архитектуре фиксних позиција, чиме се стварају предуслови за концепт фрагментације, без намере да говоре о крају и новом почетку, већ о измештању у другу дематеријализовану реалност. Елементи композиције не чине статичан сценарио, већ зависно од времена, ситуације, програма могуће је прилагођавање размере, трансформисање и допуњавање новим елементима, док у апстрактном смислу они остају суштински непромењени и увек задржавају свој типични значај и обим као постојеће структуре тврђаве Мамула.

Рад отвара могућност за многоструку слојавану стварности стварајући визуелно искуство у сопственим фрагментима. Оно што одликује ову временску дигиталну парадигму јесте фрагментација хомогеног линијског тока времена, уз креирање механизма за његово ново искуство са потенцијалним формирањем временских капсула и портала који омогућавају њихове међусобне трансфере.

Истраживањем у области дигиталне архитектуре, кроз мапирање поља маште, колажа, стварања пејзажа снова и алегоријских фрагмената цртежа, са акцентом на анализу граница функције и форме разрађену кроз серију модела и триптих ручних цртежа, долази се до циља превођења виртуелних светова у реалне просторне оквире.

У овом контексту, теоријски део рада се фокусира на идеје о перцепцији и стварању виртуелних светова, док се методолошки део фокусира на примену тих идеја у креирању пројектантског модела и прототипа на примеру тврђаве Мамула.

Дијаграми почетне фазе пројекта омогућавају разоткривање и разумевање секундарних, скривених, невидљивих узрока и последица, или релација и умрежавања различитих елемената, тачније начина на које функционишу. Користећи метод истраживања кроз ручни цртеж, формиран је триптих тематских целина затвора, митологије и *новог топоса*, чијим даљим испитивањем, моделовањем, просторним рекомпоновањем и генезом се пројекат материјализује кроз формиране фрагменте, стварајући нови свет који се може посматрати као *апстрактна машина*. На овај начин цртеж настаје на основама одређене теорије и методологије, ослањајући се на постојеће физичке структуре контекста, чинећи стратешки цртеж.

Дизајнирањем читавог потеза као интегрисаног скупа биофилних система, теза предлаже да свака компонента новог урбаног окружења постане партиципативна, чинећи фундаменталне делове тог система. Целокупни систем се може замислити у односу на подсистеме, системе који раде на макро и микро нивоима, који се односе на читав низ, од урбаних до људских, размера.

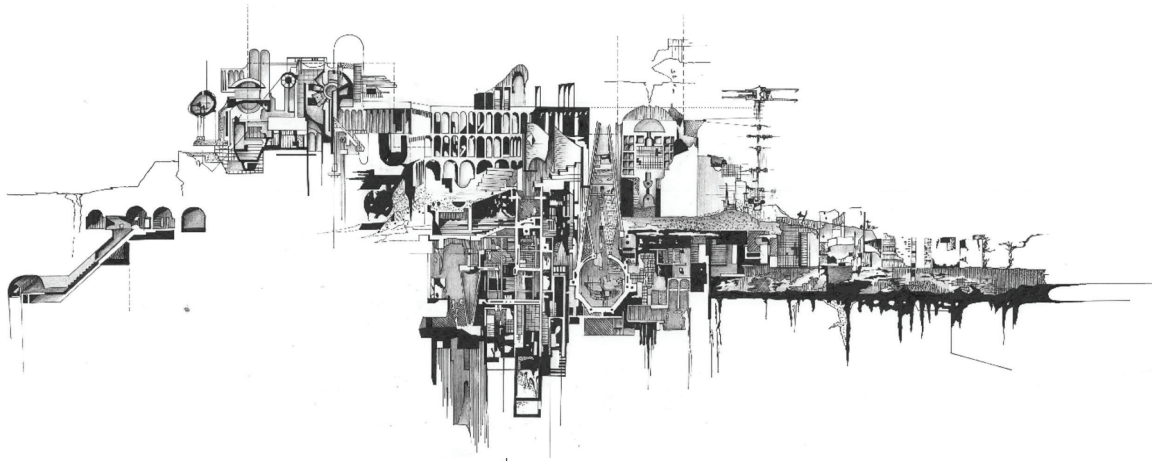
Новонастали простор превазилази границе остатака културног наслеђа, он је покретни лиминални простор који обухвата и низ околних тврђава са којима се пројекат формира, уверљиво пратећи легенду острва Ластавица, спаја их и обједињује у један кластер бавећи се истраживањем примене општих принципа за очување културног наслеђа у дигиталном добу, као и истраживањем иновативних и интерактивних начина примене ових принципа.

мр Милан Вујовић, редовни професор, Универзитет у Београду - Архитектонски факултет

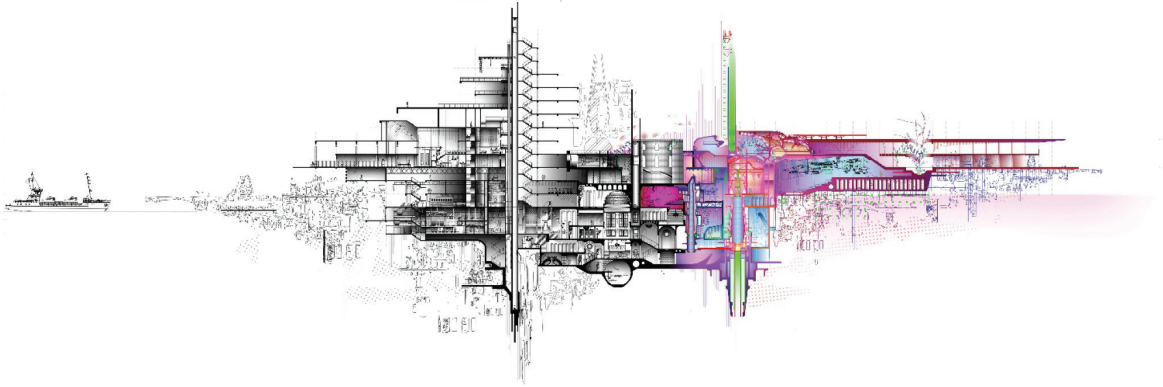
Слика 1. *Затвор*, Весна Јанковић, ауторски ручни цртеж

Слика 2. Пресек А-А

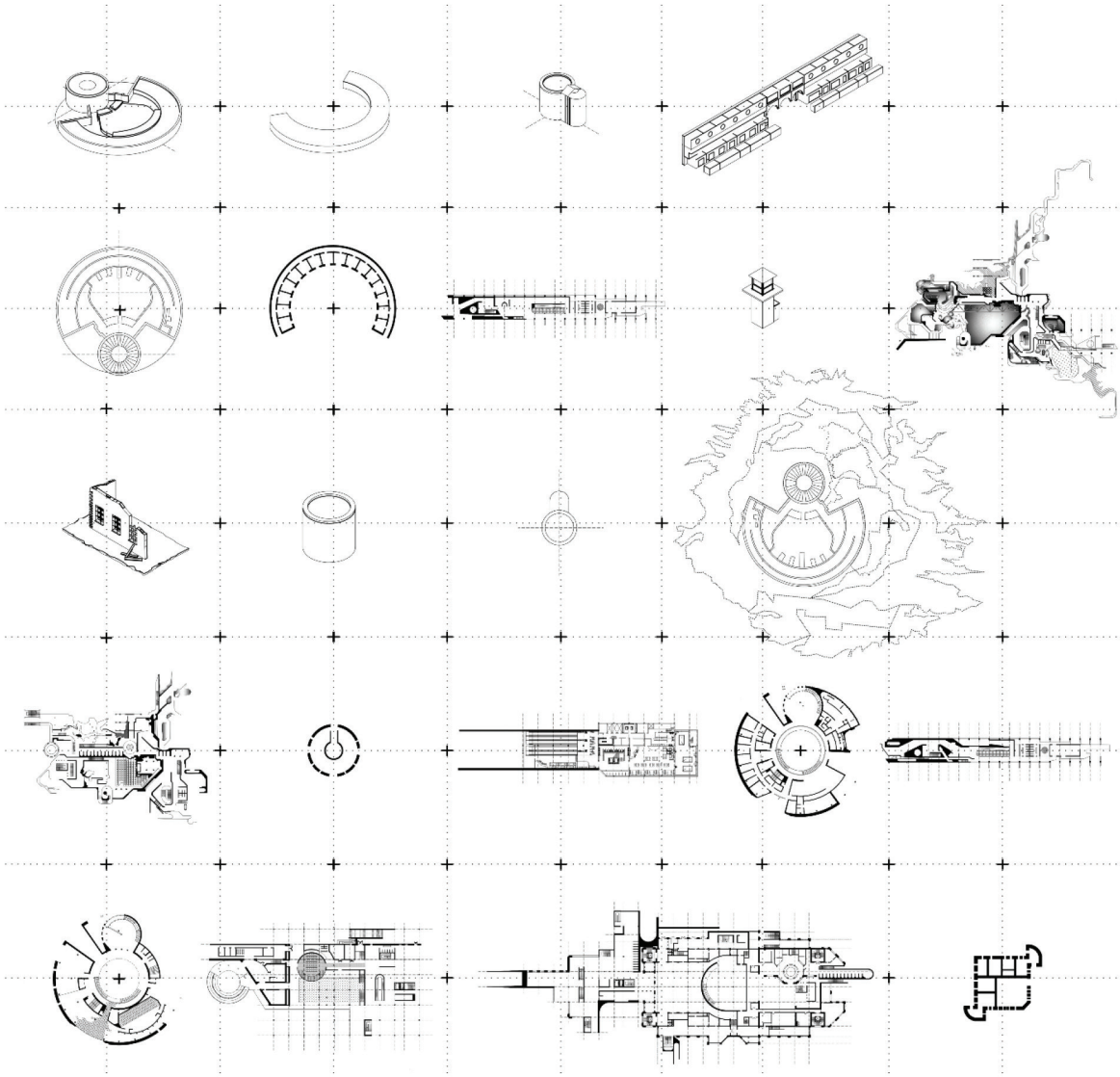
Слика 3. Анализа развоја форме

1

2

3